

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De eo quòd daemones sint, quòd multi sint, quòd mali sint, & hominibus infesti, cap. primum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

DE DAEMONI-

BUS LIBRI

QVINTI

CAPVT PRIMVM.

ECTE post tentationem tractandum
 videtur esse de tentatoribus. Dæmo- *Dæmones*
 nes antonomastice dicuntur tenta- *esse.*
 tores, quia maxime tentatio mentem
 impellens ad peccandum, vel ipsis sit
 auctoribus vel incētoribus. Si diabo-
 lus primū hominem tentauit in paradiso, si CHRIS- *Genes. 3.*
 TVM tentare præsumpsit in deserto, quem homi- *Mat. 11. 7.*
 nem tentare non audebit in hoc mundo? Duo siqui-
 dem angeli cuilibet homini sunt deputati, bonus ad
 custodiam, malus ad exercitium. APOLLONIUS: De an-
 gelis sanctis mihi nulla inest dubietas, quin sint, quia
 prophetarum scripta de illis sæpe loquuntur: quòd
 verò dæmones sint, quòd multi sint, quòd mali sint, &
 quòd incendijs æternis deputati sint, ex scripturis v-
 triusque testamenti vellem mihi demonstrari. CÆSA-
 RIUS: Plurima ad hæc probanda extant testimonia.
 De Lucifero, id est diabolo, propter decorem suæ
 creationis sic dicto, eiusque casu ait Isaias: *Isaias 14.*
 Quomodo cecidisti de cælo Lucifer, qui manè oriebaris? &c. *Lucas 10.*
 Quòd factus sit diabolus, & quòd de cælo ceciderit, *Iob 1.*
 testis est Saluator, qui ait: Vidi satanam tanquā ful-
 gur de cælo cadentem. De quo Iob: Quadam die cum
 venisset filij Dei vt assisterent coram Domino, affuit
 inter eos etiā & Satan. Et in psalmo Dauid loques de
 Iuda proditore; Diabolus inquit, stet a dextris eius. I-
 tē Habacuc de Christo; Egredietur diabolus ante pe- *Multos*
 des eius. Et in alijs multis locis diabolū scriptura cō- *esse dæ-*
 memorat. Quòd autem non solus fuerit, nec solus cē- *mones*
 ciderit, testatur Ioannes in Apoc. dicens: Factū est *& malos*
 præliū *Apoc. 12.*

- Ezech. 3.** prælum magnum in cælo; Michael & angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnabat & angeli eius, & non valuerunt, neque locus inuentus est eorum amplius in cæco. Facius est per malitiam suam draco Lucifer gloriosus, de cuius decore ac pulchritudine per Ezechielem dicitur: Tu signaculum similitudinis, plenus sapientia, & perfectus decore. In deliciis paradisi Dei tuisti: omnis lapis pretiosus operimentum tuum, & cætera. Decima pars angelorum creditur cecidisse, vnde ob multitudinem Apostolus vocat eos aereas potestates: cadendo enim aere impleuerunt, de quorum malitia propheta Christo dicit in Psalmo: Superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper. Et Dominus in Euangelio Iudæis: Vos facitis opera patris vestri diaboli. Ille homicida erat ab initio: mendax est, & pater eius. Quod hominibus sit infestus, testis est Iob, qui ait: Abiorbebit fluxum, & nō mirabitur, id est, in hæreses, paganos, Iudæos, & hæreticos; & habet fiduciam, quod influat Iordanis in os eius, scilicet fideles baptizati. Vnde Apostolus Petrus nos admonet, dicens: Fratres sobrie fite & vigilate; quia aduersarius vester diabolus tanquam leo rugies circuit, quærens quem deuoret, cui resistite fortes in fide. Quod de vno dicitur, de cæteris intelligendu est, quia saepe numerus singularis pro plurali ponitur. Quod æternaliter damnandi sint, habetur ex verbis Domini, qui in iudicio reprobis dicturus est: Discedite a me maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo & angelis eius. Bene autem in quinta distinctione loquendum arbitror de dæmonibus, quia quaternarius a Philosopho apostaticus vocatur, eo quod cæteris numeris imparibus coniunctus, & per seipsum multiplicatus, semper seipsum vel in capite vel in fine ostendit. Sic diabolus, a quaternario perpetuæ firmitatis recedens, primus cum hominibus malis, quasi numeris inæqualibus, sociatur, semper in principio vel fine operis vel sermonis, illius nequitia demonstratur. **APOLLONIUS:** Satis mihi fateor probatum esse, vnde hæsitauit, diuinæ scripturæ testimoniis,

Iob 40.
Hominibus infestus, ac detestandum dæmonis eff.

3. Pet. 5.

Matt. 25

monis, neque mihi satisfactum fateor, nisi eadem uincibus declares exemplis. CAESARIUS : Dæmones esse, multos esse, malos esse, plurimis tibi exemplis poterō probare.

CAPVT II.

Miles quidam Henricus nomine, de castro Falkenstein oriundus, pincerna fuit Cæsarij monachi nostri, tunc Abbatis Prumiæ, & sicut eodem Cæsario recitante didici, cū iam dictus miles damones esse dubitaret, & quicquid de illis audiret vel audisset, quasi friuolum reputaret, quendam clericum, Philippum nomine, in necromantia famosissimū accersuit, & ut damones sibi ostenderet cum multa instantia petiuit. Cui cū ille responderet, visio dæmonum horribilis est, periculosa est, neque hos omnibus expedit videre: cū miles nimis importunè instaret, adjecit: Si securum me feceris, quod neque à cognatis siue ab amicis tuis quicquā mihi ex hoc mali eueniet, si fortè à dæmonibus deceptus vel territus laesus fueris, acquiescam tibi. Et fecit eum securum. Die quadam tempore meridiano, eo quod tunc maiores habeat vires dæmonium meridianum, Philippus militem in quoddam biuium duxit, gladio illum circumcircinavit, circuli legem infra circulum posito prædixit, & ait: Si aliquod membrorum tuorum extra hunc circulum ante meum reditum extēderis, morieris, quia mox à dæmonibus extractus peribis. Monuit etiam, ut nihil petentibus daret, nihil promitteret, nec se signaret. Et adjecit: Multis modis te dæmones tentabunt & terrebut, nec tamen tibi nocere poterunt, si mandata mea custodieris, discessitque ab eo. Solo sedente illo in circulo, ecce vidit contra se venientes inundationes aquarū, deinde audit grunitus porcorum, flatus ventorum, & alia fantasmata his similia multa, quibus illum dæmones terrere moliebantur. At quia iacula præuisa minùs feriunt, contra hæc a semetipso confortatur, nouissimè verò contemplabatur in nemore vicino quasi vmbra humanam, terram, summitatem arborum ascenden-

R

tem,